

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Scientia Salvts, Sive Considerationes Piæ, Præcipuam
Spiritualis Vitæ Materiam complectens**

Laberhittel, Samuel

Ingolstadii, 1660

197. Fer. 2. de peccati venialis fuga propter damna, quæ invebit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59837)

Dominica 4. post Pentecostes. 349

nuant. Quòd si suo desiderio de concupita puritate non satisfaciunt, patientiam habent usque ad adventum Domini.

*Conf. 3. Fugienda esse peccata venialia. 1. Quia ad mala disponunt lethaliter nociva: licet enim peccatum veniale non sit mors animæ, est tamen adversa valetudo, est lepra, scintilla magnum incendium excitans, est pestilentia, & cuneus initio parvam ruina faciens, mucro vulnerans, precipitium; avis vel solo ungue capta tenetur; & magis vitanda sunt, quòd minora censentur: quia lethalia averfamur ob peccati naturam, hæc contempnimus: parva res modicum humorem in corpore excitat, & necat: pulvis in oculos injectus totum corpus impedit, imbres claritatem non extinguunt, sed sopiunt: timenda ruina est, vel uno pede hostis in domo libero permissio. Petam à Domino **JESU** Eucharistico liberari ab omni culpa veniali, qui *solus est, quem retia non involuerint peccatorum.* Ambros. serm. 6. Psal. 118. solus, perse, ex natura Unionis.*

MEDITATIO CXCVII.

Fer. 2. Domin. 4. post Pentecosten:

*De peccati venialis fuga propter
damna, qua invehit.*

P Onam mihi ob oculos omnes sordes.
scro-

350 *Feria 2. Domin. 4. post Pentecost.*
foetores, morbos, & in ijs aspiciam damna,
quæ invehunt peccata venialia. Petam ea
intelligere, & cavere.

Conf. 2. Quinque mala peccatorum ve-
nialium. 1. Quod maculent animam, ut lu-
tum, & scabies; splendidæ vestis luculentio-
res sunt sordēs. 2. Quod fervorem charitatis
imminuant. ignis aquâ conspersus, aut ne-
bulâ, vel humidâ nube circumdatus, morti-
ficatur. Cinis carbonibus superinjectus
ipsorum splendorem aufert, & ardorem im-
pedit: hinc iusti in oratione frigidi, in divi-
nis laudibus tepidi nunquam internâ suavi-
tate irrorantur, vix compunctionis sensu
tanguntur, parvis, sed multis vulneribus
faucij, ad actiones salutis sunt imbecilles;
tenuibus vinculis, ac laqueis impediti cur-
rere non possunt. 3. Quod vires animæ ad
rectè operandum debilitent, intellectum
obscurant, ut nebulæ; affectum ligent, ut
compedes: assuetudine autem, & habitu te-
pidè vivendi fit, ut semper tepidè vivatur.
4. Retardant hæc peccata à gloria æterna:
quia illa civitas tota munda, nihil admittit
inquinatum. 5. Peccatum leve sæpe est pec-
cati gravis occasio: qui enim inverecundus
est in huiusmodi peccatis admittendis, me-
retur à Deo derelinqui, & in majora prola-
bi, ita Laur. Iust. de grad. perf.

Conf. 2.

Feria 2. Domin. 4. post Pentecost. 351

Conf. 2. Peccata venialia fugienda esse propter bona, quæ impediunt. Quinq; bona impediunt peccata venialia. 1. Animæ tranquillitatem tollunt, quæ in munditia ac puritate consistit, & confunditur ab accusante conscientia, & Deus oculis non turbidis, sed perspicacibus videri potest. 2. Minuunt verum honorem, qui non in alia est, quàm in eo, quòd simus fideles Deo; *Gloria nostra testimonium conscientie nostra:* 2. ad Cor, 1. leviter enim peccando à fidelitate aliquatenus deficimus. 3. Levia peccata studiosas actiones inficiunt: vel quia ipsum hominem ea elicientem foedant: vel quia eadem opera afficiunt, & debito splendore, ac perfectione privant. 4. Obstant divinis donis, & cœlestibus cōsolationibus privant. 5. Perfectionis iter retardant: nūquam enim erit perfectus, qui modica etiam peccata minuire non curat: eò ipsò enim, quòd imperfectiones crescunt, Perfectio decrescit, Capiendæ proinde etiã vulpeculæ parvulæ, quæ demoliuntur vineas.

Conf. 3. Ex tribus in genere malis, in quæ peccata venialia devolvunt incautos, esse. 1. Quòd ad lethalia disponant. 2. Quòd quinque illa damna inferant. 3. Quòd hæc quinque bona impedian, Eliciam tota elevatione gratiæ Dei, odia, fugas, & dolores,

Conf. 2.

352 *Feria 3. Domin. 4. post Pentecost.*
lores, contra omnia peccata venialia, præ-
sertim quorum reus sum.

MEDITATIO CXCVIII.

Feria 3. Domin. 4. post Pentecosten.

*De remedijs ad eluenda peccata
venialia.*

Videbo, quomodo etiam de levibus pec-
catis exigantur supplicia, sive in hac,
sive in altera vita: *Amen dico tibi, non exies
inde, donec reddat novissimum quadrantem.*
Matth. 5. Petam agnoscere remedia vitan-
dorum venialium, iisque uti.

Conf. 1. Eadem esse remedia ad purganda
peccata venialia, quæ ad mortalia: adeoque
peccata venialia commissa delentur contri-
tione, confessione, emendationis proposito,
& satisfactione Sacramentali. Sed & extra
Sacramentum actu divinæ charitatis. Se-
quentia remedia non sunt ad delendam cul-
pam tam certa, ut v.g. attritio, oratio, pro-
positum vitandi tale peccatum, actus vi-
tioso contrarius, aliquod opus studiosum:
neque enim Sanctorum, neque Patrum au-
toritate nituntur, & experientia est, huius-
modi remedijs conscientiam non tranquillari.

Conf. 2. Circa confessionem venialium
1. notabilia proponenda, non autem sup-
primenda, solis minutis, quæ ruborem inji-
care